

стане-тъ облачатъ кжсы контошчета (салтамаркы) шячны или чохены, подплатены. *Ч. 37.* Азъ ща да й куна и гривни, и сукно на контошче. *З. 243.* (ср. салтамарка).

Конѣтъ са *м. дл.* щеголяю, франчу.

Конюшница *с. ж.* конюшня: Полна конушница бѣли коня, на стред' има цървенъ конь, на бѣла-та коня ритка (языкъ и зѣби). *М. 532.* (*лат.*). И ми влезе въ темна конушница, И опитвить деветъ атли коньи. *М. 65.* (ср. конюшница, *обыкновенно* син. а(х)ѣръ).

Конь *с. м., мн. ч.* Конѣ, Кониѣ, конь, лошадь: Даде Господь конь да му продума: „Ей та тебе, Марко, добѣръ юнакъ“. *Ч. 289.* Че трѣгнѣ в царски друмища И си гавазни пристигнѣ, На коне-те им Петранка. *Д. 51, 46—48.* Коню, коню, жити църни очи. *М. 85.* Конниѣ-тъ сѣ готови. *Р. 71.* Въ нар. *позѣи* остатки *флексив.* *формъ* производятъ *смысленіе* съ *ж. р.*: Та си отиде у конюшница, Та си отвѣрзе добрата коня, И го одвѣрзе, и го убоде. *В. 312.* Пие-ли са тая вода. Ёзди-ли са тая коня, Либи ли са малка момѣ? (*Пирдопъ*). *ср. также диалектич. Макед.* койнѣ) *ум.* Конче, Кончѣ *с. с. 1)* ласкат. конекъ, лошадка. 2) назв. *молод. живот.* жеребенокъ. **Конченце** *с. с.* жеребеночекъ: Разигра му ся хранено конче. *Д. 79, 13.* Стоянтъ на кончи задряма—Кончи Стояну думаше. *М. 108.* Той пуца ать-тъ при кобила-та тогива, коги-то му са дощѣ да има едно конче, *Л. Д. 1876 р. 46.* За млади-тъ кончета трѣбва много голѣмо место. *ѿ. р. 54.* Момченце и момиченце,—конченце и теленце. *Сир.* Момче-то е като конче, а момиче-то като теле. *Ч. 186.*

Кончѣ са *м. дл.* жереблюсь (*син.* ждрѣбъ са).

Конюшница *с. ж.* конюшня: Тѣ си стана Рада, огинъ си навали, Кжидило запали, слезе въ конюшница, Си искара Рада деветъ сиви коньи. *М. 254.* Да идемо въ конюшница, Да отседламъ добра коня, Да отседламъ да обружамъ. *В. 329.* (ср. конушница, *обыкновенно* син. а(х)ѣръ).

Коняникъ *с. м.* всадникъ, верховой: Още по удивителни ся показали на туземцитѣ Испаньолскитѣ коняници. *Ј. 256.* (*см.* конникъ).

Коняръ *с. м.* конскій пастухъ, *ум.* Конярче *с. с. к.* пастушекъ: Догледа нѣ пѣдарче-то, Дѣ намери тенка пушка; Мене удри въ рудо гърло, Тебе удри въ десно крило. *М. 621.*

Копѣ *с. ж. см.* куна: Видѣла баба иглѣ-тъ на копѣ-тъ, а копѣ-тъ не видѣла. *Ч. 133.* Българете не сѣ вече такива работни хора, каквито сѣ биле нѣкога си, защото дѣвойките имъ не жнать, младѣжите имъ не трупатъ високи копи. *З. 328.*